

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι . . . Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » 3.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

TIMATAI

Λεπτῶν 45
261—Γραφείου ὁδ. Ἐρμοῦ—261

Οἱ ἐν ταῖς ἑπαρχίαις καὶ τῷ Ἑξωτερικῷ καὶ συνδρομηταὶ δύνανται νῦν ἀποστειλωσι τὰς συνδρομάς των διὰ γραμματοσήμου ἐλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Εἰς τὸν πληρόνοντας τὴν συνδρομὴν τῆς «Ἀθηναϊδος» δίδεται Δωρεὰν χρωματισμένη εἰκὼν.

Ο Κύριος ἡμῶν ἦτο εὐμενὴς πρὸς πάντας. Εἳναν δὲν ἦτο τοιοῦτος, οὐχὶ ἔχθροί του ἥθελον τὸ ἀνακαλύψει. Οὐ μόνον ἦτον εὐμενὴς ἐν τῇ ἐνεργείᾳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ λόγῳ, τοῦτο δέ εἶναι ἡ ἀρίστη ἀπόδειξις ἀληθοῦς εὐμενείας ὑπερβαίνουσα καὶ τὴν ἐκ τῶν πράξεων διδομένην. Ολίγοι ἔξι ἡμέραι θάνατον σκληροὶ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ, ἀλλ᾽ ἡ γλώσσα εἶναι ἀτίθασσον μέλος καὶ βραδέως ὑποτάσσεται εἰς τὴν ἀγάπην. Η γλώσσα κόπτει, κεντᾷ καὶ πλήττει πλειότερον σφύρας. Ποία κακία εἶναι πλειότερον ταύτης ἐγγικτικῆς; Αξίζει νῦν ἀποθάνην τις σπώς ἀπαλλαγῆ ταύτης. Πολλοὶ μεταβάλλουσι τὴν καρδίαν ἀλλὰ φυλάττουσι τὴν παλαιὰν γλώσσαν.

Ἐκ πάντων τῶν διδασκάλων ὅσοι ποτὲ ἔζησαν, ὁ Ἰησοῦς ἦτο ὁ μᾶλλον εὐπροσήγορος εἰς τὸν λαόν. Ο κακὸς κόσμος καὶ ὁ μὴ κακὸς ἐπίσης ἀνεγγώριζε τοῦτο καὶ τὸ ἔξετίμα. Εἴπον δὲ τοιούτοις καὶ τὸν λαόν, καὶ ἦτον ἀδύνατον νὰ προσβληθῇ τις ἐκ τοῦ λόγου του ἐκτὸς ἀντοῖς ἀλαζών καὶ ἀμαθῆς. Ἐλάτε μετ' ἀγάπης. Οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἀνθρωπος ἐνώπιον αὐτοῦ, τοῦ ὅποιους ἡ εὐμένεια καὶ ἀγάπη ἦσαν ὡς τὰ ἔαυτοῦ. Μηδέποτε ἀλλοι ἀνθρωποι οἵτινες ἦσαν εὐμενεῖς εἰς ἐκεῖνους οἵτιγες ἦσαν εὐμενεῖς πρὸς ἔαυτούς. Ετεροι ἀνθρωποι

ὑπῆρξαν οἵτινες ἡγάπων ταῦς φίλους των, ἀλλ' οὐδέποτε πρότερον ὑπῆρξεν ἄνθρωπος ὅστις ἦτον εὐμενὴς πρὸς πάντας, καὶ ὅστις ἡγάπα πράγματι τοὺς ἔχθρους του. Ήτο διαῦμα ἀγαθότητος καὶ ἀδιακόπως ἔξεπληττε καὶ αὐτοὺς τοὺς μαθητάς του. Οὐδέποτε ἡδυνήθησαν νὰ μετρήσωσιν αὐτὸν διὰ τῆς γνώσεως ἐτέρων ἀνθρώπων, καθὼς δὲν δυνάμεθα νὰ μετρήσωμεν τὰ βάθη τῆς ἀτμοσφαίρας διὰ τῆς ἀβοτογόητου ἡμέρας, διότι δὲν ὑπῆρχε στιγμὴ ἐφ' ἣς ἡδύναντο νὰ εἴπωσιν στις τὸ μεγαλεῖσον αὐτοῦ ἔφθανε καὶ ἔληγεν. Αἱ ἀκτῖνες τῆς λαμπρότητός του ἔξετείνοντο πέραν τῆς γραμμῆς τοῦ ὄρίζοντος αὐτῶν καὶ ἔχυνον τὸν φωτισμόν των πέραν τῆς θνητῆς αὐτῶν δυνάμεως.

«Πάτερ, ἀφες αὐτοῖς· οὐ γάρ οἶδας τί ποιοῦσιν.» (Λουκ. κγ', 34).

Η ΤΗΣ ΓΗΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΣΙ

Ο ἀληθὴς πλοῦτος παντὸς ἔθνους στηρίζεται ἐπὶ τῆς καλλιεργείας καὶ παραγωγῆς τῆς γῆς. Ἐκαστος ὁμοιογενεῖς δέ τι παρ' ἡμῖν ἡ τῆς γῆς καλλιεργεία δὲν συμβαδίζει πρὸς τὴν τῶν λοιπῶν κλάδων τῆς ἀνθρωπίνης ἐνεργείας. Αἱ ἐπιστῆμαι ἐν Ἑλλάδι καλλιεργοῦνται καὶ πρόσδοσις καθεκάστην ἀναφαίνεται λίαν ἐνθαρρυντική. Ἀλλ' ὁ μάρασμὸς καὶ ἡ ἔλλειψις πόρων φαινονται οὐδὲν ἡτον εὔρεις λαμβάνοντα διαστάσεις. Η πολυτέλεια καὶ ἡ πρὸς τὰ γράμματα ῥοπὴ δὲν ἀρκοῦσι πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν δυνάμεων ἐνὸς ἔθνους. Η παραμέλησις τῆς γεωργίας καὶ ἡ οὐδεμία πρόσδοσις αὐτῆς καταφαίνεται καὶ ἐκ τῆς κινήσεως τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος. Εν τοῦ «Γενικοῦ Πίνακος τοῦ Ἑξωτερικοῦ ἐμπορίου τῆς Ἑλλάδος» διὰ τὸ ἔτος 1875, διότι μέχρι τοῦ ἔτους τούτου ἔχομεν μέχρι τοῦδε δημοσίευμα, βλέπομεν διὰ τὰ κατά τὸ ἔτος ἐ-

κείνο εισαγόθεντα ἐν Ἑλλάδι γεωργικὰ ἔργα λεῖται ἀνέρχονται εἰς τὸ εὐτελές ποσὸν 7564 δρ. ἐνῷ ἡ τῶν κιγκαλιῶν (*Quincailleerie*) εισαγωγὴ ἀνέρχεται εἰς τὸ οὐχὶ εὐκαταφρόνητον ποσὸν τῶν 802341 δρ., ἡ τῶν χειροκτίων εἰς 67866 δρ. ἢ ἡ τῶν μυρωδικῶν εἰς 177812 δρ. Ἡ εὐγλωττία τῶν ἀριθμῶν τούτων καθίσης πᾶσαν παρατήρησιν περιττήν. Οὐδεμία ἀμφιθολία δτὶ εὑδαιμονέστεραι κἄραι θεωροῦνται καὶ πράγματι εἰσὶ σήμερον αἱ γεωργικὰ ἔχουσαι προϊόντα. Εἴναι αἱ ἐν Ἑλλάδι χέρσοι μέχρι τούτῳ ἡμῶν φαῖται ἐκαλλιεργοῦντο εισαγομένων τῶν τελείων ἐν χρήσει ἐν τε τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Ἀμερικῇ γεωργικῶν ἔργα λείων θά εἰχομεν τὴν χώραν ἡμῶν ἀληθῆ παραδείσον. Ἡ ἀνάπτυξις δύμως τῆς γεωργίας συμβαδίζει καὶ πρὸς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν μέσων τῆς συγκοινωνίας. Εἰς ἀμφότερα ταῦτα πρέπει ἡ μέριμνα τῶν διεπόντων τὰ τῆς ἐπικρατείας ἡμῶν γὰς στραφῆ.

Ο ΦΙΛΕΛΗΝΗ ΣΑΜΟΥΤΗΑ ΧΑΟΥ

Ἡ εἰκὼν ἡν σήμερον ἐν τῇ «Ἀθηναϊδὶ» χαρδοσομεν εἶναι ἡ τοῦ ἀειμνήστου δόκτορος Σαμουτῆλ Γρίθλει Χάου, ἀνδρὸς οὐ τὸ κλέος ἀφίθιτον καὶ ἡ μνήμη ἀγήρως. Φιλοξενοῦντες ἐν μέσῳ ἡμῶν τὴν διακεκριμένην τοῦ βίου αὐτοῦ σύντροφον, τὴν σεβαστὴν χήραν Χάου, ἐνομίσαμεν καθῆκον ὑπὸ τὴν εἰκόνα τοῦ ἀειμνήστου αὐτῆς ἀνδρὸς νὰ καράξωμεν καὶ βιογραφικάς τινας σημειώσεις.

Ο ἔξοχος οὗτος ἀνὴρ ἐγεννήθη ἐν Βοστόνῃ τῇ 10 Νοεμβρίου 1801. Ο πατήρ αὐτοῦ ἦτα ιδιοκτήτης πλοίων ἡδὲ μάντηρ, ἡ ὥραία καὶ ἀγαθὴ Πάττη Γρίθλει, διεκρίνετο ὡς μία τῶν καλλίστων γυναικῶν τῶν χρόνων ἐκείνων κατά τε τὴν μορφὴν καὶ τὴν ψυχήν. Ὅπερηγάπτα δὲ τὸν ἀειμνηστὸν οὐδὲν τῆς Σαμουτῆλ. Ἡμέραν τινα δὲ ριψοκίνδυνος Σαμουτῆλ ῥιθεῖς ἐπὶ τεμαχίου πάγου ἐπιπλέοντος ἐντὸς τῆς θαλάσσης ἐβυθίσθη καὶ μικροῦ δεῖν ἐπνίγητο. Ο πατήρ τοῦ ιδίων αὐτὸν ἐν ἀθλίᾳ καταστάσει ἀμά σωθῆντα τῇ λέγει: «Πήγαινε εἰς τὴν μητέρα σου καὶ εἰπὲ αὐτῇ νὰ σὲ δείρῃ.» Ο σάκις ὁ Σαμουτῆλ διηγεῖτο τοῦτο, ἔλεγε μετὰ φωνῆς συμπαθοῦς «ἔδραμον εἰς τὴν οἰκίαν, ἀλλ’ ἡ γλυκεῖς μήτηρ μου δὲν μὲν ἔδειρε»,

Ἐνῷ ἐφόίτα ἐν τῇ σχολῇ τῆς Βοστόνης μέγα τι πολιτικὸν ζήτημα διήρει τοὺς πολίτας τῆς Βοστόνης· ἡδὲ διαίρεσις εξηπλώθη καὶ ἐν τῇ σχολῇ ὁ Σαμουτῆλ ἦτο μεταξὺ τῆς μειονότητος. Οἱ ἑταῖροί του πτωκέντες ὑπὸ τῶν ἀπειλῶν τῶν συμμαθητῶν των μετέβαλον γνώμην, μόνον ὁ Σαμουτῆλ ἐνέμεινε πιστὸς ἐν ταῖς πεποιθήσεσσι αὐτοῦ· ὅθεν ἡμέραν τινα λαβόντες αὐτὸν οἱ λοιποὶ τὸν ἐκρήμνισαν ἀπὸ τῆς κλίμακος. Δεκαεπτατῆς εἰσῆλθεν ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Providence, ἔξ οὐ ἔκπληκτον ἀτρός καλῶς κατηρτισμένος μετὰ τέσσαρων ἔτην. Καὶ τοι ἐπιψελῶς διέκουσε τὰ μαθήματα δὲν ἔπαιε νὰ ἐνοχλῇ τοὺς καθηγοῦτάς αὐτοῦ διὰ τῆς ζωηρότητος καὶ τῶν ἀτακτημάτων του. Ἡμέ-

ραν τινα βοηθούμενος καὶ ὑπὸ ἄτερων συμφοιτητῶν ἀνεβίασε εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα τῆς Σχολῆς τὸν ἵππον τοῦ πρωτάρχεως, ἔνθα ἀνευρέθη μετὰ πολλὰς ἡμέρας.

Εἶχεν ἡδη ἀρχίσει: νῷ ἐξεσκῆ τὸ ιατρικὸν αὐτοῦ ἐπάγγελμα ἐν Βοστόνῃ ὅτε ἐξεράχη ἡ Ἑλλ. Ἐπανάστασις τοῦ 1821. Ἡ φινιδιά λάμψις ἡ ἀνατείλασσα ἐπὶ τῆς κλασσικῆς τῆς Ἑλλάδος γῆς ἀνέφλεξε τὴν καρδίαν τοῦ νεαροῦ Ἀσκληπιάδου. Αλλ’ οὐδεὶς πλὴν τοῦ διασήμου ζωγράφου Γίλθερτ Στούάρτ ἐνέθαρρυνεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν πλοῦ ἐπικινδύνου καὶ μαχηρὸν κατ’ ἐκείνους τοὺς χρόνους. Ἐπιβιβάσθεις εἰς Βρίκιον Ἀμερικανικὸν ἀπεβίβασθε τὸ πρῶτον εἰς Μελίτην, ὅθεν δι’ Αὐστριακοῦ πλοίου μετέβη εἰς Μονεμβασίαν ἐφοδιασμένος μὲν ἐπιστολὴν συστατικὴν τοῦ Ἑδουάρδου Ἐθερεττ ἐπροχώρησεν ἀμέσως πρὸς εὗρεσιν τῆς τοπικῆς κυβερνήσεως. Ὁ νέος Σαμουτῆλ ταχέως ἐξωχειώθη πρὸς τὸν τρόπον τοῦ ζῆν τῶν Ἑλλήνων ἐκτιθέμενος εἰς κινδύνους καὶ ὑφιστάμενος στερήσεις ὡς καὶ οἱ συναγωνισταὶ του· τὰ πάντα ἀγοργίστως ὑπαμένων καὶ ἐπὶ γρησταῖς ἐλπίσιν. Ἡλπιζεν διτὶ ἡ Ἑλλὰς ἤθελε ταχέως ἀγαπήσει τὴν αὐτονομίαν αὐτῆς ἐνεκα τῶν θυσιῶν εἰς δις ὃς ὑπεβάλλετο καὶ τῆς μεγάλης αὐτῆς αὐταπαρνήσεως. Τὰς ἐλλείψεις τῶν νέων Ἑλλήνων ἔβλεπε μὲ δύμακ ἀληθῶς ἐλευθέρου ἀνδρός. Τεκνα δουλείας ἐπὶ μακρὸν σειρὰν αἰώνων ὑπὸ ζυγὸν ταπεινοῦντα καὶ ἐξευτελίζοντα τὸν ἀνθρωπον, δὲν ἡδύνωντο ἀμέσως γ’ ἀφίσωσι πάσας τὰς ἔξεις μὲν τὰς δοπίαις τοὺς ἐξέθεψεν δεσπότης ἀλλὰ μεθ’ ὅλας αὐτῶν τὰς ἐλλείψεις ἐμάχοντο καρτεριῶς ἐν πάλῃ ἀνίσω, οὕτω δὲ ψυχὴ εὐγενῆς δοπία τοῦ ἀγῶνα αὐτῶν ὡς ἴδιον καὶ πρὸς τὰς ἐλλείψεις αὐτῶν ἦν ἐπιεικής. Ἄλλ’ ἐκ τῶν πολλῶν στερήσεων καὶ κακουχιῶν προσεβλήθη ἡ ὑγεία του καὶ ἐπὶ μακρὸν διετέλεσεν ἀσθενής. Ἄλλα δούληντο ν’ ἀποθαρρύνῃ φύτὸν καὶ ἀποτρέψῃ ἀπὸ τῆς ἐκπληρωσέως τοῦ ιεροῦ σκοποῦ χάριν τοῦ δοπίου ἀφιέρωσε τὰς φραιτέρκς τοῦ βίου του ἡμέρας. Ἄλλ’ ἐπὶ τέλους ἀφοῦ ἔμεινεν ἐπὶ ἔξ ὅλας ἐτη ἐν Ἑλλάδι, εῖδεν διτὶ ἐπρεπες να ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν ιδίαν πατρίδα, τοῦτο δὲ χάριν αὐτοῦ τοῦ ιεροῦ σκοποῦ τῆς ἀναστάσεως τῆς Ἑλλάδος. Ἡ πείνα καὶ ἡ γυμνότης ἐμάστιζεν τὴν Ἑλλάδα καὶ ἀνηλεῶς ἐδεκάτιζεν τὰ τέκνα αὐτῆς· ἐχρειάζοντο λοιπὸν ἐπικουρίας ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πρὸς περιθαλψιν τῶν ἀτυχῶν τῆς τυραννίας θυμάτων. Ο ἀκάματος ἡρως μεταξὺς εἰς τὴν πατρὶδα δα φύτον συνηγόρησεν εὐγλωττως ὑπὲρ τῶν δεινοπαθούντων, ἀμέσως δὲ οἱ συμπολῖταί του ἐσπευσαν διὰ μεγάλων χρηματικῶν συνδρομῶν νὰ σώσωσιν ἀπὸ τοῦ θανάτου τὰ ατυχῆ τῆς Ἑλλάδος τέκνα. Λί μητέρες τῆς Ἀμερικῆς ἔδιδον τὰ ιμάτια αὐτῶν καὶ αὐτὰ τὰ παιδία τὰ παιγνίδια των. Τὰς πλουσίας τῶν συμπολιτῶν του συνδρομάς διένεμεν αὐτὸς δὲ περικλεῆς Σαμουτῆλ Χάου προσέχων ἵνα μὴ γίνηται κατάχρησις περὶ τὴν διανομήν. Ἡ κυρία ἀποθήκη ἦν ἐν Αιγαίνη καὶ πλησίον αὐτῆς ἔνθα εἶχον συρρεύσει πλεισταὶ ἀτυ-